ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଜେ.ସି.ଆର୍.ଏଲ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 81/2006

କାଶୀନାଥ ମଲ୍ଲିକ .... *ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ –

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ .... *ପ୍ରତିବାଦୀ*

ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତା ମାନେ:

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବାଶିଷ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ,
ନ୍ୟାୟମିତ୍ର

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜନ୍ମେଜୟ କଟିକିଆ,
ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ:
ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି
ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

ରାୟ

14.07.2023

ଡକ୍ଟର ଏସ୍. ମୁରଲୀଧର, ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି

1. ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ଏସ୍.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 22/2005 ରେ 13 ଏପ୍ରିଲ 2006 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ରାୟ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅପିଲ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

2. 19 ଜାନୁଆରୀ 2012 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ ।

3. ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ 24 ଅକ୍ଟୋବର 2004 ର ସକାଳ ପ୍ରାୟ 9.30 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଭାଗ୍ୟସେନି ମଲ୍ଲିକ ଓରଫ କେଟା (ଏହା ପରେ, 'ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି' ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ ହେବେ) ଙ୍କ ସହ ବରଗୋଛା ଗ୍ରାମରୁ ଫେରୁଥିବାବେଳେ, କେଞ୍ଚାରୀ ଜଙ୍ଗଲ ନିକଟସ୍ଥ ଲୁଙ୍ଗୁରୁଜେନା ଠାରେ ରାସ୍ତାରେ, ସେ (ଆବେଦନକାରୀ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ପଥର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମମ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ବାଳକୃଷ୍ଣ ମହାମଲ୍ଲିକ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) ଙ୍କ ବିବୃତି ଆଧାରରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାଗସିଂହ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 11), ଯିଏକି ମନମୁଣ୍ଡା ଥାନା (ପି.ଏସ୍.) ର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । 25 ଅକ୍ଟୋବର 2004 ରେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଉପରେ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ । ସେ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ମାଟି ଜବତ କରିଥିଲେ, ମାଟି ନମୁନା ନେଇଥିଲେ, ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ପଥର ଖଣ୍ଡକୁ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଜବତ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ମୃତଦେହକୁ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପ୍ୟାଣ୍ଟ ଏବଂ ସାର୍ଟ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଳଙ୍କାର ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ 26 ଅକ୍ଟୋବର, 2004 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ । 2004 ନଭେମ୍ବର 8 ତାରିଖରେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ପାଇବା ପରେ, 2005 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 11 ତାରିଖରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 11 ଏକ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ଦାବି କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ 11 ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ସାହୁ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6) ଏବଂ ଭିକାରୀ ଚରଣ ମେହେର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3) ଙ୍କ ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମୟରେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସି ନଥିଲେ ।

5. ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ଳେଷଣ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପଞ୍ଜୀକରଣରେ ବିଳମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇ.ଓ.ଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା କରାଯାଇ ନଥିବା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ

ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ।

6. ଏହି ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମିତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେବାଶିଷ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜନ୍ମେଜୟ କଟିକିଆଙ୍କ ନିବେଦନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିଛନ୍ତି ।

7. ଏହି ଘଟଣାର ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଅଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 । ଧାରା 164 ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ଉଭୟ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4 ଜଣେ ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେକି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5, 7 ଏବଂ 10 ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଡ. ଏସ୍ କେ. ମନିରୁଦ୍ଦିନ୍ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9) ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ।

8. ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା:

> "(iii) ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ତଳପାଟି ହାଡ଼ର ଭଗ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ଜିଭରେ ଏକ କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା । ଡାହାଣ ତଳପାଟିରେ ଜଟିଳ ଅସ୍ଥିଭଙ୍ଗ ଥିଲା ଯାହା 1 ଏବଂ 1/2 ସେ.ମି. x 2 ସେ.ମି. x 1 ସେ.ମି. ଆକାରର ତିନୋଟି ଖଣ୍ଡରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଇଟି ଦାନ୍ତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ର ଚର୍ବଣ ଦାନ୍ତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶ୍ୱାନଦାନ୍ତ ଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣପଟୀ ଏବଂ ଅଧୋହନୁ ଯୋଡ଼ରୁ ଡାହାଣ ତଳପାଟି ହାଡ଼ ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା ।"

9. ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱର ତଳପାଟି ହାଡ଼ ଫାଟି ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତ ହେବା ଫଳରେ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତସ୍ରାବ, ଆଘାତ ଏବଂ ଶ୍ୱାସରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ।"

10. ଜବତ ହୋଇଥିବା ପଥରକୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 କୁ ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚିତ କଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଆଘାତ ଏହା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇପାରେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ଆଘାତ ଏକ ମେଡା କିମ୍ବା ଲାଠିର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଅପସ୍ମାର ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଜଣେ ମହିଳା ପଥର ପୃଷ୍ଠରେ ପଡ଼ିବା କାରଣରୁ ଏହି ଆଘାତ ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଜେରାରେ କହିଥିଲେ ଯେ "ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମୃତ ଶରୀରର ବିକୃତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୁଁ ମୋ ବିବୃତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ନାହିଁ ।"

11. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଅତି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ କେଞ୍ଜାରୀ ଜଙ୍ଗଲରେ ଏକ ମୋଡ଼ ନିକଟରେ ଗୁଣ୍ଡୁଲିଆ ହାଟ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ରାସ୍ତାରେ ଏକ ଛୋଟ ଝିଅ ସାଇକେଲ ନିକଟରେ କାନ୍ଦୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଛାତି, ମୁହଁ ଏବଂ ବେକରେ ଏକ ପଥରରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଦେଖିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଭୟରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପଛକୁ ହଟିଥିଲେ । ସେଠାରେ ବିଷ୍ଣୁ ସାହୁ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6) ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଥିବା ସେ ଦେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜେରା ବେଳେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ ସେଠାରେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ରକ୍ତ ଦାଗ ଥିବା ଏକ ପଥର ଧରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଜେରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

12. ସେହିପରି, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଏକ ସାଇକେଲ ନିକଟରେ ଏକ କନ୍ୟା ଶିଶୁକୁ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁହଁ ଏବଂ ଛାତିରେ ଏକ ପଥରରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଗୁଣ୍ଡୁଲିଆ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଆସୁଥିବାର ଲକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ବାସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଉଭୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 164 ଅଧୀନରେ ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଭାବରେ ନାମିତ କରିବା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେକରେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ପଥର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ବିବୃତି ସୁସଂଗତ ଥିଲା ।

13. ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରିଛି । ଏହି ଉଭୟ ସାକ୍ଷୀ ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ନଥିବା ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ । ସମ୍ପ୍ରତି ***ଶାହାଜା ଓରଫ ଶାହାଜାହାନ ଇସ୍ମାଇଲ୍ ମହମ୍ମଦ ଶେଖ୍ ବନାମ୍ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ*** (ସିଆରଏଲ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 739/2017 ରେ ଥିବା 14 ଜୁଲାଇ, 2022 ର ରାୟ), ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରୁଥିବା ଆଇନଗତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନମତେ ସଂକ୍ଷେପିତ କରିଛନ୍ତି:

> "27. ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏକ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ଥିର କିମ୍ବା ସିଧାସଳଖ ସୂତ୍ର ନାହିଁ । ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲାରେ ଚାକ୍ଷୁଷ ପ୍ରମାଣର

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟିକ ଭାବରେ ବିକଶିତ ନୀତିଗୁଡିକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଇପାରେ:

I. ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ସମୟରେ, ଆଭିମୁଖ୍ୟଟି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବା ଉଚିତ ଯେ, ସାକ୍ଷୀର ସାମଗ୍ରିକ ବୟାନର ପାଠ୍ୟରୁ ସେଥିରେ ସତ୍ୟର ବଳୟ ପରିଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ନା ନାହିଁ । ଥରେ ସେହି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପ୍ରମାଣକୁ, ବିଶେଷ କରି, ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ନ୍ୟୁନତା, ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏବଂ ଏହା ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସାଧାରଣ ସ୍ଵରୂପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ପୂର୍ବ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏହାକୁ ବିଶ୍ଵାସର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ବିଚଳିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ।

II. ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯଦି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସାଧାରଣ ସ୍ଵରୂପ ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦେବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ସୁବିଧା ନଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଭୟାବହ କାରଣ ନଥାଏ, ତେବେ ତୁଚ୍ଛ ବିବରଣୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସାମାନ୍ୟ ଭିନ୍ନତା କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳତା ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ।

III. ଯେତେବେଳେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଏ, ତାଙ୍କ ପକ୍ଷେ କିଛି ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିବୃତିର ବିଶ୍ଵସନୀୟତା ସହିତ ଖୁବ୍ ଅସଙ୍ଗତ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହୋଇଥାଏ ।

IV. ମାମଲାର ମୂଳ ଅଂଶକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁନଥିବା ତୁଚ୍ଛ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ, ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ସେଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଜରିଆରେ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କରିବା, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା କିଛି

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ବୈଷୟିକ ତ୍ରୁଟିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା, ମାମଲାର ମୂଳକୁ ନ ଯିବା ଆଦି ବିଷୟମାନ ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

V. କୌଣସି ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ (ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ସମାନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦୁଇଟି ବିବୃତି ମଧ୍ୟରେ) କେବଳ ଭିନ୍ନତା ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଗମ୍ଭୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନ୍ୟାୟିକ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଏକ ଅବାସ୍ତବ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅଟେ ।

VI. ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଆଲୋକଚିତ୍ରିତ ସ୍ମୃତି ରହିବା ଏବଂ ଏକ ଘଟଣାର ବିବରଣୀକୁ ମନେ ପକାଇବା ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଏପରି ନୁହେଁ ଯେପରିକି ଏକ ଭିଡିଓ ଟେପ୍ ମାନସିକ ପରଦାରେ ପୁନଃପ୍ରସାରଣ ହୋଇଛି ।

VII. ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ଘଟିଥାଏ ଯେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଘଟଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତି । ସାକ୍ଷୀ ଏହି ଘଟଣାର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିପାରି ନଥିଲେ, ଯାହା ଅନେକ ସମୟରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ମାନସିକ ସାମର୍ଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସୁସଙ୍ଗତ ହେବା ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

VIII. ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର କ୍ଷମତା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରେ, ଅନ୍ୟଲୋକଟି ହୁଏତ ନ କରିପାରେ । ଏକ ବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଗତିବିଧି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରିପାରେ ଯେତେବେଳେକି ଏହା ଅନ୍ୟ ଜଣକର ନଜରକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ ।

IX. ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଏକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ କିମ୍ବା ଶୁଣିଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ବାର୍ତ୍ତାଳାପର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ । ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ମାନବ ଟେପ୍ ରେକର୍ଡର୍ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ଅବାସ୍ତବ ।

X. ଏକ ଘଟଣାର ସଠିକ୍ ସମୟ, କିମ୍ବା ଏକ ଘଟଣାର ସମୟ ଅବଧି ବିଷୟରେ, ସାଧାରଣତଃ, ଲୋକମାନେ ପଚରାଉଚରା ସମୟରେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଉତ୍ସାହ ଉପରେ ଅନୁମାନ ଲଗାଇ ସେମାନଙ୍କର ଆକଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲୋକମାନେ ଅତି ସଠିକ୍ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଆକଳନ କରିବେ ବୋଲି କେହି ଆଶା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି,

ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସମୟ-ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ।

XI. ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ କିମ୍ବା ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାକ୍ରମକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, କିମ୍ବା ପରେ ପଚରାଉଚରା କରିବା ସମୟରେ ସେ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ି ଯାଇପାରନ୍ତି ।

XII. ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ, ଯଦିଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟବାଦୀ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ବାତାବରଣ ଏବଂ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭେଦାତ୍ମକ ଜେରା ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୟଭୀତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ଏପରି ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସେ ତଥ୍ୟକୁ ମିଶ୍ରଣ କରିପାରନ୍ତି, ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକର କ୍ରମ ବିଷୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡ଼ିଯାଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଉତ୍ସାହରେ କଳ୍ପନାରୁ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ବଖାଣି ପାରନ୍ତି । ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅବଚେତନ ମନ ବେଳେବେଳେ ମୂର୍ଖ ଦେଖାଯିବା କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱାସୀ ହେବାର ଭୟ ହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯଦିଓ ସାକ୍ଷୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସଙ୍କୋଚ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଆନ୍ତି ।

XIII. ଏକ ପୂର୍ବ ବିବୃତି ଯଦିଓ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯଦି ପୂର୍ବ ବିବୃତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିବୃତିକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ ଥାଏ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିବୃତି ପୂର୍ବ ବିବୃତି ସହିତ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସାକ୍ଷୀକୁ ବିରୋଧ କରିବା ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ । *[ଭରୱାଡ଼ା ଭୋଗିନଭାଇ ହିରଜିଭାଇ ବନାମ୍ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ, 1983 କ୍ରି ଏଲ୍.ଜେ. 1096: ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1983 ଏସ୍.ସି. 753, ଲୀଲା ରାମ ବନାମ୍ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ, ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1999 ଏସ୍.ସି. 3717, ଏବଂ ତହସିଲଦାର ସିଂହ ବନାମ୍ ୟୁପି ରାଜ୍ୟ, ଏ.ଆଇ.ଆର୍. 1959 ଏସ୍.ସି. 1012 ଦେଖନ୍ତୁ]*

28. ସରଳ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟ ଆକଳନ କରିବାରେ, ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ବିଚାର ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଯେ, ଘଟଣାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଏହା କଣ ସମ୍ଭବ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନେ ସେହିଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା ବା ସେହିପରି କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଘଟଣାଟି

ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ସେହିପରି ଅବଲୋକନ କରିପାରିବେ ? ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବରେ କିଛି ଅସମ୍ଭବ କିମ୍ବା ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ କଥା ଅଛି କି ନାହିଁ । ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସେହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ପରିସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଅସ୍ୱାଭାବିକ କରିବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବିବୃତିର ସତ୍ୟତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବେ । ଏପରିକି ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆରୋପିତ ଘଟଣାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ମାମଲା ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯାହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଅଭିଯୋଗ ସହ ଅସଙ୍ଗତ ହୁଏ, ତେବେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟ ଆକଳନ କରିବା ସମୟରେ ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା ମାମଲାର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଏଥିଜନିତ ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।"

14. କଷଟି ପଥରରେ ପରୀକ୍ଷିତ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ । ଆହୁରି ତାହା ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନ ସମର୍ଥନ ପ୍ରାପ୍ତ । ତେଣୁ ଏପରି ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ନିରାପଦ ।

15. ଯଦିଓ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମିତ୍ର ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାରେ ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବିଳମ୍ବ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଓ 6 ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଆଇ.ଓ.ଙ୍କ ବିବୃତିରେ କିଛି ଅସଙ୍ଗତି ଅଛି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଆଇ.ଓ.ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା କହିନାହାନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିଛି ଶବ୍ଦ କଥା କହିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପିଛା କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଏବଂ 6 ଙ୍କର ବିବୃତିର ଭୌତିକ ଦିଗ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 11 ଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କିଛି ତଥ୍ୟ ମିଳି ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେବାର ଦିଗ ଉପରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ସହିତ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ

ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ପୋଷାକରେ ମାନବ ରକ୍ତର ଦାଗ ରହିଛି । ଏହି ପଥରରେ ଏ.ବି. ବର୍ଗର ମାନବ ରକ୍ତ ଥିଲା । ଏସବୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ମଜବୁତ କରିଥିଲା ।

16. ଯେକୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିବାଦୀୟ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆପତ୍ତିର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

17. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜାମିନନାମାଗୁଡ଼ିକ ଏତଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଉଛି । ତାଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ 14 ଅଗଷ୍ଟ 2023 ପୂର୍ବରୁ ତୁରନ୍ତ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି, ଏଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥାନାର ଆଇ.ଆଇ.ସି. ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ । ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥାନାର ଆଇ.ଆଇ.ସି. ଙ୍କୁ ପଠାଯାଉ ।

(ଏସ୍. ମୁରଲୀଧର)
ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି

(ଜି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ

ଏସ୍.କେ. ଗୁଇଁ /ପି.ଏ .

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : ଶ୍ରୀ ଗୁଣନିଧି ମହନ୍ତ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ